

GAZETA LWOWSKA

Wych. dziennie o godzinie 1-ej popołudniu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Biuro Redakcji i Administracji ulica Podwale 3. — Ekspedycja miejscowa i zamiejscowa ul. Chorążczyzna 31. Egzemplarze gazety do nabycia w Ekspedycji ul. Chorążczyzna 31, w biurze dzienników S. Sokolowski i Ska Jagiellońska 7, w biurach dzienników i trafikach. — Listy należy frankować. Reklamacje otwarte wolne od opłaty. — Konto P.K.O. Nr. 141.690. Telefon Redakcji Nr. 192. — Telefon Administracji Nr. 73.

Cena egzemplarza
w miejscu
i na prowincji
20 Mk.

PRENUMERATA:

	miesięcznie
we Lwowie bez dostawy	440— Mk
we Lwowie z dostawą	500— Mk
z przesyłką pocztową w Polsce	600— Mk
z przesyłką pocztową w innych państwach	650— Mk

Wszystkie ogłoszenia przyjmuje Administracja „Gazety Lwowskiej”, Lwów, ulica Podwale 3, w godzinach od 8—2 i 5—7; biuro S. Sokolowski i Ska, ulica Jagiellońska 7.

Niemieccy przemysłowcy na Górnym Śląsku będą chętnie pracowali z Polakami.

Z Katowic donoszą: Wobec fałszywego przedstawienia rzeczy przez prasę niemiecką w sprawie rokowań w Sosnowcu, zasięgnięliśmy z kompetentnej strony następujących informacji o przebiegu zebrania, które się odbyło dnia 20. bm. w salach Banku handlowego w Sosnowcu:

Obrady zajął p. Minister Olszowski, wskazując na konieczność omówienia całego szeregu zagadnień, które wskutek decyzji genewskiej należy rozwiązać w interesie Górnego Śląska, poczem jeden z przedstawicieli przemysłowców górnośląskich podziękował za zaproszenie na konferencję przedstawicieli górnośląskich i zapewnił, że

przemysłowcy niemieccy polskiej części Górnego Śląska będą chętnie współpracowali z Polakami celem doprowadzenia układów gospodarczych do pomyślnego wyniku.

P. Minister Olszowski zaproponował utworzenie szeregu specjalnych komisji mieszanych, któreby się miały zająć poszczególnymi sprawami, związanymi z decyzją genewską. W istocie utworzono następujące komisje: 1) komisję dla spraw kolejowych, pocztowych i telegraficznych; 2) komisję dla spraw wodnych i zaopatrzenia w prąd elektryczny; 3) komisję dla spraw walutowych; 4) komisję węgla i górnictwa; 5) komisję dla spraw dotyczących pracodawców i pracowników; 6) komisję dla spraw ubezpieczeń społecznych; 7) komisję węgla i górnictwa; 8) komisję dla spraw dotyczących warstw nabytych (przywilejów); 9) komisję komunikacyjną; 10) komisję dla spraw ochrony mniejszości; 11) komisję dla spraw ogólnych.

Wielu obecnych przemysłowców twierdziło, że wśród prywatnych urzędników niemieckich w tej części Górnego Śląska, która przypadła Polsce panuje pewne zaniepokojenie co do przyszłego ich losu. Zarówno decyzja genewska, jak i traktat pokojowy gwarantują tym urzędnikom na przeciąg lat 15 możliwość swobodnego przeniesienia się do Niemiec. Mowcy przypominali ogłoszone przez Rząd Polski zapewnienia, że urzędnicy, którzy przybyli na Górny Śląsk po 1. stycznia 1908

będą mogli zlikwidować swoje majątki i bez przeszkód ze strony władz polskich wyprwadzić się z Górnego Śląska.

Ze strony polskiej zapewniają, że rząd warszawski sprawą tą się zaimie i rozważy ją w duchu wyrażonych życzeń.

Następnie obszernie omawiano sprawę aprowizacji, a mianowicie dowozu ziemniaków, maki, mięsa, tłuszczów i cukru. Ze strony niemieckiej poruszono następnie sprawę bezpieczeństwa publicznego po przejęciu rządów przez władze polskie. Twierdzono, że należy tu liczyć na pomoc wojska, które ułatwi zadanie administracji cywilnej. Zwrócono też uwagę na możliwość nagłego napływu ludności na Górny Śląsk, wobec czego stwierdzono, iż otwarcie granicy powinno się odbywać stopniowo.

Minister Olszowski zapewnił, że rząd polski doloży wszelkich starań, aby

przejęcie władzy odbywało się bez wstrząśnień i aby spokój oraz porządek publiczny nie zostały w niczem zakłócone.

Dodać jeszcze musimy, że ze strony niemieckiej poruszono kwestję utworzenia Departamentu śląskiego przy Ministerstwie przemysłu i handlu w

Warszawie, na co główny delegat polski oświadczył, że sprawę tę gorąco poprze. Pod tym względem życzenia przemysłowców idą zupełnie równoległe z postulatami polskich kół narodajnych i całej ludności na Górnym Śląsku.

O godzinie 12 w południe uznał p. Minister Olszowski porządek dzienny za wyczerpany i zamknął posiedzenie następującymi słowy:

„Panowie! Było to dla mnie prawdziwą przyjemnością, że mogłem tu panów powitać. Dziękuję panom za tak liczny udział w zebraniu i za gotowość do tak cennej dla nas pracy. Myślę, że mam prawo wyrazić nadzieję, że to pierwsze nasze spotkanie wyjdzie na dobro ludu górnośląskiego i dla Górnego Śląska oraz jego przemysłu”.

Rokowania polsko-niemieckie.

Polacy i Niemcy przystępują do rokowań w duchu jaknajdalej idącego pojednania.

Takie oświadczenie złożyły obie strony.

Z Genewy donoszą: Po drugim posiedzeniu konferencji, wydano następujący urzędowy komunikat: Decyzja Rady Ligi Narodów w Genewie zatwierdzona przez sprzymierzone mocarstwa przewiduje układ pomiędzy Polską i Niemcami, mający uregulować stosunki na czas przejściowy na Górnym Śląsku, oraz sprawę mniejszości narodowych. Pierwsze posiedzenie niemiecko-polskiej konferencji odbyło się w sekretarjacie Ligi Narodów pod przewodnictwem p. Calondera. Niemcy zastępowali b. minister Schiffer, sekretarz stanu Lewald i hr. Schulenburg z ministerstwa spraw zagranicznych. — Polskę zaś upelnomocniony poseł Kazimierz Olszowski, radca legacji Perłowski i sekretarz delegacji Kramsztyk. Po kilku słowach powitania przez generalnego sekretarza Ligi Narodów, sir Drumonda Calonder otworzył pierwsze posiedzenie dłuższem przemówieniem, w

którem scharakteryzował zadania rokowań. Odpowiedzieli mu delegat polski Olszowski i niemiecki Schiffer. Obaj przedstawiciele interesowanych rządów w przemówieniach swoich położyli nacisk na to, że przystąpią do rokowań w duchu jak najdalej idącego pojednania i w tym poczuciu, iż nietykko oba kraje, lecz cały świat zainteresowany jest ostatecznym rozstrzygnięciem kwestji, jakie się wyłoniły na tle podziału Górnego Śląska.

W sprawie postępowania przy rokowaniach odbyły się wstępne narady. Przedłożona przez p. Olszowskiego propozycja przyjęta została jako podstawa do rokowań. Następnie konferencja badała kwestję podziału pracy pomiędzy różne podkomisje oraz kwestję gdzie podkomisje te mają obradować.

Dalsze obrady odroczone do jutra.

Gdańsk miejscem dalszych rokowań?

W sprawie rokowań gospodarczych polsko-niemieckich donosi „Oberschlesischer Courier“ z Genewy, że zarówno ze strony polskiej jak i niemieckiej wysunięto Gdańsk jako miejsce rokowań, a to z tego powodu, ponieważ zarówno Polska jak i Niemcy mają dogodne połączenie kolejowe z Gdańskiem, a ponadto Gdańsk znajduje się pod opieką Ligi Narodów.

Calonder ma rzekomo popierać ten projekt. —

Osobiście Calender pozostanie w Genewie i stamtąd ma śledzić przebieg obrad, mogąc natomiast w razie potrzeby powoływać do Genewy pełnomocników jednej i drugiej strony. Komisja prawnicza i polityczna będą utrzymywały ścisły kontakt z Calonderem, komisje zaś, którym przydzielone będą sprawy lokalne, jak n. p. sprawy kolejowe obradować będą prawdopodobnie na Śląsku.

Z Rady Ministrów.

Rada Ministrów na posiedzeniu z dnia 24. bm. zatwierdziła

konwencję o bezpośredniej komunikacji kolejowej pomiędzy Polską i Rumunją, postanowiła przedłożyć Sejmowi do zatwierdzenia

umowę zawartą dnia 24. z. m. między Polską a wolnym miastem Gdańskiem, przyjęła projekt ustawy w przedmiocie opłat od zwierząt domowych, znajdujących się w obrocie handlowym, przyjęła projekt ustawy o pokryciu wydatków na walkę z księgosuszem i projekt rozporządzenia w sprawie

podwyższenia w dwójnasób akcyzy od zapalek i zapalniczek, zajmowała się sprawą objęcia majątku po urzędzie zaopatrywania urzędników państwowych i w tym celu uchwaliła:

1) Kapitał pieniężny, jaki pozostaje po zlikwidowaniu urzędu zaopatrywania urzędników państwowych oddać jako kapitał obrotowy we formie pożyczek kooperatywom pracowników państwowych,

2) Ruchomości tego urzędu odstąpić na własność tym organizacjom na warunkach dogodnych, używanie zaś magazynów, sklepów, placów i nieruchomości przekazać im w rozmiarach, które ustali Ministerstwo robót publicznych;

3) Przekazanych środków po zlikwidowaniu Urzędu zaopatrywania urzędników państwowych kooperatywy używać mają na zaspokojenie potrzeb ogółu pracowników państwowych, a nie jedynie członków kooperatywy;

4) Związek kooperatyw urzędniczych winien zająć się szerzeniem idei współdziałczości wśród pracowników państwowych i wykonywaniem ścisłej kontroli wszystkich kooperatyw urzędników państwowych;

5) Wykonanie uchwały i unormowanie szczegółów polecono komisji, złożonej z przedstawicieli Rady Ministrów oraz Ministerstw skarbu i aprowizacji, ustanowionej poprzednią uchwałą Rady Ministrów komisji w sprawie poprawy bytu pracowników państwowych, polecono przygotowanie dalszych wniosków w sprawie przyścia w najkrótszym czasie z pomocą urzędnikom państwowym.

Sejmowy sąd honorowy.

Konwent seniorów rozpatrywał opracowany przez p. Marszałka Sejmu projekt postanowień dotyczących utworzenia Sądu honorowego. Projekt ten pomyślany jest jako dodatek do regulaminu i będzie na najbliższym posiedzeniu Sejmu przedstawiony Izbie do zatwierdzenia. Projekt ten obejmuje następujące postanowienia:

Art. 1. Rozpatrywanie spraw, w których część posła sejmowego została zakwestjonowana, podlega Sądowi honorowemu.

Art. 2. Członkiem Sądu honorowego, arbitrem lub superarbitrem może być Wicemarszałek Sejmu albo poseł prezentowany przez klub.

Art. 3. Prezentowanie przez kluby odbywa się corocznie w ten sposób, że każdemu klubowi, tworzącemu zespół co najmniej z 7 członków przysługuje prawo prezentowania kandydata.

Art. 4. Klub liczący więcej, niż 39 posłów ma prawo przedstawić po jednym kandydacie na pełnych 20 członków. Blokowanie klubów w celu prezentowania jest dopuszczalne. Aż do nowych wyborów kandydat jest nieusuwalny. Sąd składa się z dwóch arbitrów i superarbitra. Formuje się do poszczególnej sprawy w ten sposób, że strona każda winna w ciągu 3 dni po otrzymaniu wezwania ze strony marszałka wybrać jednego arbitra z grona kandydatów wymienionych w art. 2 i 3. Jeżeli strona terminu tego wezwania nie dotrzyma, prawo wyboru arbitra przechodzi na marszałka. Marszałkowi przysługuje również prawo wyboru arbitra, gdy postępowanie przeciwko posłowi następuje z urzędu.

Art. 5. Superarbitrem może być również jedna z osób wymienionych w art. 2 i 3. Arbitrzy winni w ciągu 48 godzin po zamianowaniu donieść marszałkowi, kogo wybrali superarbitrem. Jeżeli tego nie uczynią bądź też oświadczą, że co do osoby superarbitra zgodzić się nie mogą, superarbitra wybierają większością głosów marszałek wraz z dwoma najstarszymi z obecnych w Warszawie Wicemarszałkami.

Art. 6. Sąd ukonstytuowawszy się spisuje w obecności stron protokół, z którego wynikać musi stan rzeczy, oraz ewentualnie zestawienie dowodów, których objęcie potrzebne jest do wydania wyroku. W postępowaniu z urzędu przeciwko posłowi, marszałek mianuje zastępcę interesu publicznego.

Art. 7. Korespondencję Sądu na zewnątrz np. wydanie akt, zawiadanie świadków itp. podpisuje marszałek.

Art. 8. Marszałek również ma prawo sam lub przez zastępującego go Wicemarszałka wdrażać w razie potrzeby postępowanie wstępne jeszcze zanim Sąd honorowy się ukonstytuuje.

Art. 9. Sąd wydaje wyrok po wysłuchaniu stron większością głosów. Możliwa musi być złożona na piśmie na ręce marszałka, który w porozumieniu ze superarbitrem decyduje o formie opublikowania wyroku.

Szczegóły unifikacji.

Korespondent „Dziennika Poznańskiego“ donosi z Warszawy:

Dyrektor Wydziału Prezydjalnego Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej p. Aleksy Chmielowski udzielił przedstawicielom prasy następujących informacji w sprawie unifikacji byłej dzielnicy pruskiej: Ministerstwo tej dzielnicy istnieje na mocy ustawy z 1. sierpnia 1919 o tymczasowej organizacji zarządu byłej dzielnicy pruskiej. W myśl artykułu 6, punkt C. tej ustawy Ministerstwo powołane zostało do przygotowania przejęcia wszystkich władz i urzędów b. dzieln. pruskiej pod bezpośrednie kierownictwo właściwych ministerstw oraz do przeprowadzenia reorganizacji tych władz stosownie do zasad przyjętych dla całego Państwa. Prace w kierunku unifikacji rozpoczęły się tedy od samego początku istnienia ministerstwa. Jeśli chodzi o sprawy wojskowe i zasadnicze sprawy polityczne, to nigdy nie były one decydowane odrębnie. Jeszcze w roku ubiegłym departament poczt i telegrafów, oraz departament kolei żelaznych zostały przejęte przez władze centralne. Przed paru miesiącami nastąpiła unifikacja departamentu wyznań i oświecenia publicznego, przyczem sprawy oświatowe przeszły pod zarząd Ministerstwa oświaty w Warszawie a na obszarze byłej dzielnicy pruskiej utworzone zostały 2 kuratoria: poznańskie i pomorskie, sprawy wyznaniowe zaś pozostały przy ministerstwie byłej dzielnicy pruskiej jako samodzielny wydział religijny. Łącznie z likwidacją Ministerstwa aprowizacyjnego, wreszcie 15. listopada zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z 25. października, wymiar i zarząd sprawiedliwości na obszarze byłego zaboru pruskiego przeszedł pod bezpośredni zarząd Ministerstwa sprawiedliwości.

Pozostało tedy w Poznaniu 5 samoistnych wydziałów: prezydjalny, osobowy, gospodarczy, wyznań religijnych i polityczny oraz departamenty: spraw wewnętrznych z 4 wydziałami, rolnictwa i dóbr państwowych z 4 wydziałami, skarbu również z 4 wydziałami, przemysłu i handlu z 2 wydziałami, zdrowia publicznego z 1, robót publicznych z 4, wreszcie pracy i opieki społecznej również z 4 wydziałami. Unifikacja odbywa się w ten sposób, że w myśl uchwały Rady Ministrów z 3. września poszczególne departamenty pozostają w i oznaczają jako ekspozytury poszczególnych ministerstw warszawskich.

Tak np. departament sprawiedliwości nazywa się obecnie departamentem Ministerium sprawiedliwości ziem zachodnich. Pełna likwidacja nastąpi później, gdy przestaną istnieć różnice ustawodawcze.

Pozostałe wskutek odrębnego ustawodawstwa urzędy będą kasowane przez poszczególne ministeria, którym podlegają. Część urzędników dla dobra unifikacji jako związanych z tamtejszą administracją i obeznanych z miejscowym ustawodawstwem już przy obecnej formalnej likwidacji przejdzie do urzędu centralnego. Równocześnie nastąpi przytem daleko idąca redukcja personelu. W Poznaniu skutki tego nie przedstawiały się groźnie ze względu na wielki brak urzędników wykwalifikowanych i znaczne ich zapotrzebowanie. Zdolniejsi i fachowi urzędnicy znajdą bez wątpienia zatrudnienie, mniej zdolni i przygodni będą musieli wrócić do dawnych zajęć ewentualnie szukać nowych warsztatów pracy. Powyższe dotyczy urzędników nieetatowych, etatowi zaś korzystają z praw daleko szerszych, niż w byłej Kongresówce i Galicji.

Dnia 3 września br. zapadła ogólna uchwała Rady ministrów o zakończeniu likwidacji byłej dzielnicy pruskiej do 31 grudnia br. — Stosownie do tej uchwały pozostałe jeszcze departamenty i

samoistne wydziały przygotowują się do likwidacji w tym terminie.

Nowy podatek od win musujących.

Ministerstwo skarbu komunikuje: W dniu 1 grudnia b. r. wchodzi w życie rozporządzenie Rady Ministrów, wedle którego podatek spożywczy od win musujących wynosi na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej od całej flaszki wina musującego grono 500 Mk., wina musującego owocowego 400 Mk. od pół flaszki, względnie ćwierć flaszki połowę względnie czwartą część powyższych opłat. Za całą flaszkę uważa się flaszkę o pojemności od 425—500 cm. kub., za półflaszkę flaszkę o pojemności ponad 230—425 mkub., za ćwierć flaszki flaszkę o pojemności do 230 cm. kub. Znajdujące się w dniu 1 grudnia b. r. w posiadaniu sprzedawców i osób prywatnych zapasy win musujących podlegają dodatkowemu opodatkowaniu do 3 grudnia 1921. U osób prywatnych opodatkowanie dodatkowe i odciążenie wolne są dwie całe flaszki. Podatek dodatkowy wynosi różnicę między dotychczasowym i nowym podatkiem. Podatek spożywczy od win musujących opłaca się zapłaconymi opaskami podatkowymi, nalepiącymi na flaszec.

Komisja egzaminacyjna dla nauczycieli szkół średnich.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego powołał dnia 1. listopada b. r. Państwową Komisję Egzaminacyjną dla nauczycieli szkół średnich oraz mianował Prezesem Państwowej Komisji Egzaminacyjnej w Warszawie dla kandydatów na nauczycieli szkół średnich Stanisława Szobera, profesora na Wydziału Uniwersytetu Warszawskiego. Członkami Komisji i egzaminatorami dla przedmiotów poszczególnych zostali równocześnie mianowani:

Dla filologii: prof. dr. Jan Łukasiwicz, dla filologii klasycznej oraz historii starożytnej: dr. Gustaw Przychocki.

Dla języka polskiego wraz z historią literatury: prof. dr. Bronisław Gubrynowicz, dr. Adam Antoni Kryński, Stanisław Szober, dr. Józef Ujejski.

Dla jednego z języków słowiańskich wraz z historią literatury: prof. dr. Baudouin de Courtenay, dr. Stanisław Słoiński.

Dla języka angielskiego wraz z historią literatury: dr. Tytus Benni.

Dla języka niemieckiego: prof. dr. Zygmunt Łempicki.

Dla historii powszechnej i Polski oraz starożytności: prof. dr. Marceł Handelsmann, dla historii: prof. dr. Stanisław Kętrzyński, Jan W. Kochanowski, dr. Władysław Smoleński.

Dla rysunków i historii sztuk plastycznych: prof. dr. Zygmunt Barowski, dr. Władysław Witwicki.

Dla geografii i geologii: prof. doc. dr. Stanisław Lenczewicz, dr. Jan Lewiński.

Dla nauk biologicznych: prof. dr. Kazimierz Piatasiewicz, dr. Bolesław Hyniewicz, dr. Konstanty Janicki, dr. Jan Tur, Zygmunt Woydecki.

Dla matematyki: Prof. dr. Samuel Dickstein, dr. Stefan Mazurkiewicz, dr. Wacław Sierpiński.

Dla fizyki: Prof. Czesław Białobrzęski, dr. Stanisław Pińkowski.

Dla chemii i mineralogii: Prof. dr. Kazimierz Jabłczyński, dr. Wiktor Lampe, dr. Stanisław Józef Thugutt.

Ze Związku sędziów Małopolski.

SEKCJA LWOWSKA.

SPRAWOZDANIE

z posiedzenia Wydziału z dnia 20. listopada 1921.

Ministerstwo sprawiedliwości zawiadamia, że dnia 25. bm. odbędzie się konferencja w sprawie projektowanej zmiany ustawy o uposażeniu sędziów i prokuratorów, wobec czego należy wysłać na ten dzień do Warszawy naszego delegata. Wyznaczono na delegata prezesa Związku p. Sznajdra, który przedstawi na konferencji także sprawę dalszych przesunień sędziów dawniejszej V. i VI. klasy rangi do grup wyższych IV. i III.

W sprawie fundacji im. Aleksandra Mniszka Tchorznickiego podaje prezes do wiadomości, że

Walki w okolicy Odessy.

Do „Ridn. Kraju” donoszą z Równa, że obecnie odbywają się w okolicy Odessy generalne boje powstańczej armii gen. Gulego-Gulenki z bolszewikami. Prawe skrzydło bolszewickie wyparte zostało za Dniepr.

Ten Guly-Gulenko (nie mieszać go z Gulym-Gulajem) ma za sobą długą karierę wojskową,

sięgającą czasów przedwojennych i odznaczony został żelaznym krzyżem za udział w zimowej kampanii 1919—1920. Armia Gulego-Gulenki liczy obecnie podobno ponad 100.000 kozaków — przedstawia więc siłę, której bolszewicy nie mogą stawić czoła.

Komitet, który dotychczas sprawa ta się zajmował, zwraca się do Wydziału z propozycją, by Sekcja objęła powyższą fundację w zarząd. Kapitał fundacyjny w sumie 24.529 k. jest ulokowany w listach zastawnych Towarzystwa kredyt. ziemskiego nominalnej wartości 27.000 k. Ponieważ nie jest wiadomem, czy akt fundacyjny został przez władzę polityczną zatwierdzony, poruczono osobnemu referentowi zbadanie tej kwestji i zebranie wogóle informacji co do kroków, jakieby wogół poczynić należało celem wprowadzenia fundacji w życie, poczem zapadnie stanowcza decyzja względem przyjęcia tej przez naszą Sekcję.

Odczytano pismo Ligi Samop. społ. zawiadomieniem o postanowieniu poparcia akcji sanacyjnej Ministra skarbu, a w szczególności daniny majątkowej.

Uchwalono wyrazić zgodę ze stanowiskiem Ligi w tej sprawie.

Zniżenie taryf kolejowych na drzewo i naftę.

Z Ministerstwa kolei żelaznych donoszą, iż wobec zamieszczonych w dziennikach wiadomości jednych o podwyższeniu taryf kolejowych, drugich o ich obniżeniu, Ministerstwo kolei żelaznych celem ustalenia faktycznego stanu rzeczy komunikuje, że nie zamierza obecnie podwyższać taryf kolejowych zarówno osobowych jak i towarowych, jak również nie przystąpiła jeszcze do ich obniżenia. Wyjątek stanowi tylko taryfa na wywóz za granicę budulca obrabionego i podkładów, jak również taryfy wywozowe na produkty ropy naftowej (benzyny, parafiny, nafty oczyszczonej i olejów smarowych), które to taryfy ze względu na konieczność podtrzymania naszego eksportu zostaną z dniem 1. grudnia 1921 zniżone na dalszych przestrzeniach o 30% do 40%.

TELEGRAMY P. A. T.

ZNÍŻKA CEN W POZNANIU.

Poznań. Zarząd stowarzyszenia restauratorów polecił członkom swoim zniżać ceny potraw i napoi z wyjątkiem alkoholiów. W tych dniach zebrał się dalański działu szewskiego miasta Poznania i uchwalił zniżenie cen obuwia o 30% w stosunku do cen sprzedaży w październiku b. r.

ARESZTOWANIE KOMUNISTY W PRADZE.

Praga. Wczoraj aresztowano tu węgierskiego komunistę Alvariego, wybitnego przedstawiciela trzeciej międzynarodówki; miał on przywieźć z Moskwy do Pragi ważne papiery.

ODROCZENIE KONFERENCJI WASZYNGTONSKIEJ.

Waszyngton. Posiedzenie kongresu odroczone zostało na czas nieokreślony.

Waszyngton. Briand złożył wizytę pożegnalną prezydentowi Hardingowi; delegacja francuska była ostatnimi dniami przedmiotem serdecznych manifestacji. Wczoraj wydała na jej cześć obiad delegacja angielska, dziś zaś podejmowały ją śniadaniem i obiadem delegacje japońska i włoska.

KRONIKA.

Kalendarz: Sobota. 26 listopada. Rz.-kat.: Sylwestra op. — Gr.-kat.: Joanna Zł. — Słowiański: Lechosława.

Na podstawie referatu prokuratora Kowalskiego o memoriale Koła sędziów w Samborze wyrażono opinie, że propozycje w tym memoriale zmiany przepisów §§ 207. cyfr. 2 i 260 cyfr. 1, 2. p. k. nie są pożądane, przepisy te bowiem stanowią jedną z gwarancji, że nikt nie będzie ani bezpodstawnie oskarżany, ani samowolnie zasądzony. Jakkolwiek ostatnia ustawa o uproszczeniu postępowania karnem odstępuje od wymogów, przepisanych w powyższych paragrafach, to jednak nie należy bez koniecznej potrzeby (jedynie dla zaoszczędzenia pracy prokuratorowi i sędziemu) rozszerzać wyłomu, zawartego we wspomnianej ustawie.

Poruszono sprawę budowy domów urzędniczych we Lwowie i uchwalono odnieść się do tułtejszego Koła sędziów, by zajęło się podjęciem inicjatywy w tej sprawie.

Uchwalono podwyższyć płacę manipulantek biurowej Sekcji na 1000 mk. miesięcznie.

— 6° C., a taką cyfrę wskazuje termometr — to całkiem, jak na dzisiejsze ciężkie czasy, wystarcza. Przy kawalerskim mroziku mgły spadły na miasto i zmatowały tarczę słoneczną swoją patyną. Jest wszakże nadzieja, iż je wypolną dalsze dnia godziny i znowu będzie mógł Lwów, jak wczoraj, urządzać sobie kąpiel słoneczną. A słońca nigdy, zwłaszcza zaś w zimie, nie może być za wiele!

— **Podziękowanie Premiera.** Prezydent Ministrów Ponikowski nadesłał na ręce Wojewody krakowskiego podziękowanie dla niego oraz dla ludności i dla władz krakowskich i Wieliczki za okazaną mu życzliwość i za przyjęcie, jakie premierowi zgotowano w czasie jego pobytu w obu miastach. Trójkątną przyteję sposobnością znacznieszą kwotę rozcz. lił wojewoda Galecki pomiędzy instytucje humanitarne.

— **Pożegnanie gen. Szymańskiego, płk. Maczynskiego, płk. Jasińskiego i płk. szt. g n. Kunisza.** Dnia 21 b. m. DOK. Lwów zęgnął genpor. Szymańskiego, płk. Czesława Maczynskiego, płk. Jasińskiego i ppłk. szt. gen. Kunisza, którzy w myśl nowych rozkazów reorganizacyjnych zostali przeniesieni na inne stanowiska i tak gen. Szymański do Równa, płk. Maczynski do Kowla, płk. Jasiński do Lublina i ppłk. Kunisz do Torunia. W obiedzie pożegnalnym wzięli udział gen. Jędrzejowski, gen. Linde, płk. Thulie i korpus oficerski DOK. Lwów.

Sympatyczna ta uroczystość pozostawiła niezatarte wrażenie u uczestników.

— **(U) Ustalenie taryfy dla posługaczy kolejowych.** Ze względu na ustawiczne zażalenia podróżującej publiczności przeciw posługaczom kolejowym (pakierom), z powodu zbyt wygórowanych żądań za przenoszenie bagażu ustalone zostały z ważnością od 1. grudnia b. r. nowe opłaty. Wynoszą one za przeniesienie bagażu ręcznego z pojazdu do wagonu kolejowego lub na odwrót 10 marek od każdej sztuki, najmniej zaś 25 marek; zaś za zniesienie ciężkiego bagażu do wagi lub na odwrót od każdych, choćby zaczętych 50 kilogr. ciężaru po 25 marek. Za załatwienie nadania bagażu należy się po-

slugaczowi 20 marek. Dla ocrony publiczności przez wyszkolenie zarządzone wywieszka nowej taryfy w poczekalniach, przedsiobkach i restauracjach kolejowych, oraz zobowiązano posługaczy do bezwarunkowego okazania taryfy na żądanie podróżnego zalecając im uprzejme zachowanie się wobec podróżnych. Zaiste zarządzenie to odpowiada dawno odczutej potrzebie.

— **(U) Przechowanie bagażu ręcznego na dworcach kolejowych.** Za przechowanie bagażu ręcznego w przechowalniach kolejowych, t. zw. garderoba h. płaci się obecnie 3 Mk. od każdej sztuki za dzień. Ponieważ przychód z tych opłat pokrywa tylko w drobnej części koszty połączone z utrzymywaniem i obsługą odnośnych lokali oraz z czynnościami manipulacyjnymi, przeto podwyższone zostały te opłaty na 15 Mk. za dzień i sztukę, licząc dzień przyjęcia rzeczy na przechowanie i dzień jej wydania za pełne doby. Podwyżka ta wchodzi w życie z dniem 1. grudnia b. r., a odnosi się tylko do stacji, w których urządzone są przechowalnie. Są niemi w okręgu lwowskiej dyrekcji kolejowej stacje: Lwów, Lwów-Podzamcze, Przemysł, Jarosław, Przeworsk, Stryj, Sambor i Tarnopol.

— **Organizacja Województwa w Krakowie.** Akcja w kierunku zorganizowania Województwa jest już ukończona, a personal urzędniczy i pomocniczy skompletowany. Po wyprowadzeniu się z gmachu wojewódzkiego przy ul. Basztowej, biur Urzędu wymiaru należności i Prokuratury skarbu oraz poczynieniu koniecznych adaptacji w sąsiednim budynku przy ul. Zaciśze, gdzie mieściła się dawniej Dyrekcja Policji, ustaliło się pomieszczenie wydziału Województwa. W gmachu głównym mieści się wydział prezydencki z oddziałem bezpieczeństwa i pracy, administracyjny z oddziałem dla popierania kultury i sztuki, budżetowo-gospodarczy, samorządowy i wyznaniowy, zaś w budynku przy ul. Zaciśze Wojewódzki urząd zdrowia, oraz wydziały przemysłu i handlu, rolnictwa i weterynarii, pracy i opieki społecznej. Wchodząca w skład województwa okręgowa dyrekcja robót publicznych mieści się nadal w Krzysztoforach.

— **Zbranie delegatów miast województwa krakowskiego** odbędzie się dnia 26 listopada b. r. w sobotę o godz. 10 przed południem w sali konferencyjnej Rady miejskiej w Krakowie. Porządek dzienny: 1. Zagadnienia administracyjne województwa a miasta, 2. Problem finansów miejskich a rządowy projekt ustawy o zasilaniu funduszów miejskich, 3. Odbudowa i rozbudowa miast, 4. Opieka społeczna w województwie.

— **Ilu urzędników liczy Min. spraw z granicznych?** W „Przeglądzie Wieczornym” z dnia 18 b. m. podano wiadomość, jakoby w całym Ministerstwie spraw zagranicznych pracowało 500 urzędników i że zwolnienie 100 osób w Ministerstwie spraw zagranicznych przyniosłoby Skarbowi państwa 500 milionów marek oszczędności. Biuro prasowe Ministerstwa spraw zagranicznych stwierdza, że ogólna liczba urzędników Centrali M. S. Z. wynosi 359 osób i że redukcja personalu o 100 osób wobec uposażenia urzędników nie przynosiłaby skarbowi nawet w przybliżeniu wspomnianej oszczędności.

— **Tytuł dostawcy wojskowego.** Minister spraw wewnętrznych rozesłał do wszystkich wojewodów okólnik, polecający im pociągnąć do odpowiedzialności karnej te firmy handlowe, które w ogłoszeniach i reklamach bez upoważnienia ministerstwa spraw wojskowych zamieszczają tytuł: „Dostawca ministerstwa spraw wojskowych”.

— **Ciekawą prelekcję** zapowiada Kasyno i Kłobiracko-artystyczne na 10. grudnia b. r. Wypowieć p. Vilim Frančić, Jugosłowianin, władający doskonale polskim językiem, autor interesujących artykułów o Serbji, drukowanych w pismach lwowskich i ko-

Napad rabunkowy na kantor w Krakowie.

Bandyci zastrzelili 2 osoby i kilka ranili.

Kraków. Wczoraj po godz. 9 wieczorem, jak podają dzienniki dokonano napadu rabunkowego na kantor „Harmas” przy ul. Dietlowskiej.

Do kantoru weszło kilku mężczyzn i zażądało od właściciela Jakoba Serna pieniędzy.

Gdy Sern podszedł do telefonu, jeden z ban-

dytów strzelił kładąc go trupem, poczem bandyci porwali por fi i wyszli na ulicę.

Gdy wszczęto za nimi pościg, zaczęli się odstrzeliwać, kładąc trupem nieakiego Henryka Schanzera oraz raniąc dwie osoby z pościgu.

Sprawców nie ujęto.

respondent lwowski do pism jugosłowiańskich. Tytuł pretekcyj: „Srbkie pieśni o „Kosowym polu“ i ich dzieje w Polsce”. O ile dowiadujemy się z wypowiedzi tej pretekcyj wywołała wielkie zainteresowanie w kółkach naszej młodzieży, która w sposób zajmujący uzupełniła potrzebne dla niej wiadomości.

— **Pogrzeb lotników** Olegdaj dbył się w Krakowie z honorami wojskowymi pogrzeb dwóch lotników, ofiar znanej z depeesz katastrofy.

† **Adam Hupczyc**, st. inspektor kolejowy, naczelnik ogzewalni w Strylu, obywatel wielkich zasług, szacowany przez położonych, serdeczną otoczoną sympacją przez kolegów zmarł we Lwowie. Wczoraj zwłoki ś. p. Hupczycy złożono na cmenterzu Łyczakowskiem, przy imponującym udziale publiczności, wśród której stawali się w zwartym zastępie kolejarze nie tylko lwowscy, lecz także z prowincji, składając piękny dowód pietyzmu dla pamięci zmarłego.

— **Hyjony walutowe w opresji.** Przy ul. Św. Stanisława 1. 2, znajduje się kantor wymiany Mauricego Teitelbauma pod firmą „Litwak i Synowie”. Działalność tego kantoru zdawna zwracała na siebie uwagę policji, która też zebrawszy potrzebne dane, odwiedziła wczoraj wieczorem p. Teitelbauma w jego przywornem mieszkaniu znajdującem się w tej samej co kantor, kamienicy na I piętrze. Zastano tam prócz gospodarza i rodziny — tylko 19 obcych, zajętych właśnie transakcjami walutowymi. Po przeprowadzeniu przy nich osobistej rewizji, (przyczem jeden z gości, mając snać za wielki sumieniu, wyskoczył oknem), sprowadzono wszystkich na policję i poddano przesłuchaniu. Oczywiście wszyscy aresztowani zapewniali, że przypadek tylko sprowadził ich do Teitelbauma. Przy każdym z nich znaleziono bardzo znaczne sumy pieniędzy. P. Teitelbaum i jego współnik Litwak zostali aresztowani pod zarzutem zabronionego handlu walutami, goście zaś Teitelbauma pozostawiono na wolnej stopie.

— **Kradzież listów amerykańskich.** Dzienniki krakowskie podają, że we wtorek popołudniu niewyśledzeni sprawcy włamali się do sortowni urzędu pocztowego na dworcu kolejowym i skradli około 700 listów amerykańskich przygotowanych do rozsortowania.

— **Dla głodzącej Rosji.** Anatól Fracke ofiarował przynając sobie w kwocie 100.000 koron szwedzkich nagrodę Nobla, na rzecz głodnych w Rosji.

— **„Duch” Ibsena pisze dramat.** Z Kopenhagi nadeszła wiadomość, że Henryk Ibsen pisze nowy dramat i to pomimo, że słynny dramaturg norweski od szeregu lat nie żyje... Jednak w opisie telepatji i mediumizmu fakt ten nie jest żadną przeszkodą do stworzenia nowego dzieła.

Oto poprostu, do niejkiej pani Halman-Frisch w Kopenhadze zgłosiło się m. d. um, natchnione duchem Ibsena i dyktuje jej dramat, napisany podobno zupełnie w stylu wielkiego Skandynawczyka. Dzieło jest już na ukończeniu. Jaki nosić będzie tytuł — wiadomo jeszcze dotychczas.

Tytuł: „Gdy umarli zmartwychwstają...” wykorzystal Ibsen za życia i prawdopodobnie jest z tego ob nie mocno niezadowolony, albowiem „duchowi” jego tem trudniej będzie znaleźć dyrektora, któryby wystawił zechciał to naprawdę „pośmiertne dzieło Ibsena.

— **Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie spółników Spółki „Brzuchowice”** Zakłady klimatyczne i przemysłowe, odbędzie się dziś w piątek o godzinie 5, popołudniu w sali posiedzeń Rady miejskiej m. Lwowa w ratuszu z następującym porządkiem dziennym: 1. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego zgromadzenia 2. Sprawozdanie dyrektora z dotychczasowych czynności 3. Zatwierdzenie kupna-sprzedazy nabytych dla spółki nieruchomości i upoważnienie dyrektora do nabycia innych 4. Podwyższenie kapitału zakładowego spółki do wysokości 50.000.000 Mk. i połączenia z tem zmianą kontraktu 5. Zmiana § 8 i § 19 kontraktu spółki 6. Wnioski.

— **Lwowskie Towarzystwo Właścicieli realności** zaprasza P. T. Członków na Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie, które się odbędzie dnia 26. listopada b. r. o godz. 6. wieczorem w wielkiej Sali ratuszowej z następującym porządkiem dziennym:

- 1) sprawozdanie ze Zjazdu w Warszawie,
- 2) podwyższenie wkładek,
- 3) danina majątkowa.

Za Lwowskie Towarzystwo Właścicieli realności: Dr. Józef Westreich sekretarz, Józef Neumann prezes.

Polskie Towarzystwo Politechniczne urządza dla członków, ich rodzin i wprowadzonych gości zabawę taneczną, w sobotę 26. listopada 1921 r. Zaproszenia wydaje się za ogłoszeniem między 5. — 7. godz. wieczór. (ul. Zimorowicza 9) 11.750

Z Rady miejskiej.

Przeciw odcięciu Lwowa od Zagłębia naftowego. — Wybór delegatów do państwowej Rady kolejowej. — O akademie eksportowa we Lwowie. — Porządek dzienny.

(na) Wczorajsze posiedzenie Rady miejskiej rozpoczęło się z wielkim opóźnieniem, poprzedziły je bowiem obrady Komisji matki, która miała przedstawić swego kandydata na delegata do państwowej Rady kolejowej i jego zastępcę. Gdy wreszcie prez. Neumann na znak otwarcia posiedzenia radzonił, zabrał głos przed porządkiem dziennym r. Wereszczyński, który przedstawivszy pokrótce znany projekt posła Erdmanna, zmieniający dotychczasowy ustrój wojewódzki i granice województwa a wielce szkodliwy dla wschodniej Małopolski, a zwłaszcza dla Lwowa, odcina bowiem miasto nasze od Zagłębia naftowego, postawił następujące rezolucje:

„Rada miasta Lwowa stwierdza, że projekt zmiany granic Województwa lwowskiego, objęty wnioskiem posła Erdmanna i tow. jest pod względem gospodarczym i narodowo-politycznym wysoce niekorzystny dla interesów miasta Lwowa i wschodniej części Małopolski.

„Rada miasta Lwowa wzywa Prezydium, aby uchwałę tę zakomunikowało Marszałkowi Sejmowi, Radzie ministrów i klubowi posłów wschodniej Małopolski oraz aby czuwała w porozumieniu z tym klubem, by nowe projekty zmian granicy województwa nie narażały na szkodę żywotnych interesów miasta i południowo-wschodniej części Państwa”.

Rezolucję tę jednogłośnie uchwalono, poczem r. Wereszczyński przedstawił kandydatów Komisji matki na delegatów do państwowej Rady kolejowej. Kandydatami tymi byli prez. Neumann oraz poseł Artur Hausner, jako jego zastępcę. Kandydaturę prez. Neumanna przyjęto jednogłośnie, ponieważ zaś poseł Hausner miał jako konkandydata prof. Hauswalwa, przeto zarządzono głosowanie kartkowe, po którym okazało się, że wybranym został prof. Hauswald 50 głosami przeciw 39.

Omawiano potem sprawę stanowiska miasta odnośnie do projektu zmiany ustawy o ochronie lokatorów, przyczem prof. Thullie żądał, aby z pod ustawy wyjęci byli paskarze, obcokrajowcy i lokatorzy podnajmujący swe mieszkania innym. r. Szczyrek zaś wniósł rezolucję domagającą się zatrzymania ustawy o ochronie lokatorów przy równoczesnem wprowadzeniu podatku mieszkaniowego w myśl projektu Ministra skarbu. (Odesłano do Komisji mieszkaniowej).

Następnie dr. Loewenherz wniósł interpelację, w której zapytuje, czy prezydium miasta wie, że rząd ma zamiar utworzyć **akademie eksportowa** w Krakowie, i co zamierza uczynić, aby akademja ta otwarta została we Lwowie, gdyż tylko tu, a nie gdzieindziej zakład taki znajdować się powinien.

Przystąpiono teraz do porządku dziennego, który nie zawierał tym razem spraw ważniejszych, nie wzbudzał też zainteresowania. Uchwalono zaciągnąć krótkoterminową pożyczkę 30-milionową, podwyższyć opłaty gminne od napojów miodowych na 15 mk. od litra przy miodzie sprowadzonym do miasta i na 20 mk. za 1 kg. przerobionej patoki od miodu miejscowego; podwyższono też opłaty od wina w beczkach na 50 mk., we flaszkiach na 100 mk. za litr, od win musujących krajowych na 300 mk., sprowadzanych na 600 mk. za litr, zaś od moszczu i wina owocowego krajowego na 12. a sprowadzanego na 20 mk. za litr.

Załatwiono w końcu podwyżkę opłaty placowego za użycie gruntu miejskiego na 10 mk. za 1 metr kwadratowy na tydzień i po uchwaleniu jeszcze kilku drobnych spraw zamknięto posiedzenie jawne.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertuar Teatru Miejskiego.

Początek przedstawień o godz. 7.30 wieczorem.

Dziś, w piątek „Faust”, opera w 4 aktach Gounoda. Gościnny występ A. Wesolowskiego, artysty opery carskiej i moskiewskiej. — Jutro, w sobotę o 3.30 popołudniu „Dziady”, scen. dram. atycane w 5 aktach A. Mickiewicza; — w sobotę, wieczorem „Trubadur”, opera w 4 aktach Verdiego.

Repertuar Teatru Małego (ul. Gródecka 2).

Dziś, w piątek „Nina”, sztuka w 3 aktach L. Kampa. — Jutro, w sobotę „Nina”, sztuka w 3 aktach L. Kampa.

Repertuar Teatru Nowości

Dziś, w piątek „Taniec szczęścia”, operetka w 3 aktach R. Stozla. — Jutro, w sobotę „Taniec szczęścia”, operetka w 3 aktach R. Stozla.

„Dziady” Mickiewicza w Teatrze miejskim.

W sobotę popołudniu i w niedzielę popołudniu Teatr Wielki wystawia arcydzieło Mickiewicza w inscenizacji Stanisława Wyspiańskiego. W przedstawieniu bierze udział prawie cały personel teatru. Rolę Konrada dubują p. Pełniński i Tanski. Rolę księdza Potra gra po raz pierwszy p. Bański; podobnie w głównych rolach wystąpią: Rasiński, Kyjler, Skulski, Melina, pp. Klimenowiczówna, Romanówna, Kwiatkiewiczówna. Malarnia teatralna przygotowała nowe dekoracje. Dyrekcja w marce swych sił usiłuje zrobić, by dać „Dziadom” jak najlepszą oprawę. Reżyseratę p. Barwiński, który pracuje nad wystawieniem arcydzieła niemieckiego twórcy „Lata Tałasza”. Przedstawienie poprzedzi pretekcja prof. Stanisława Majkowskiego. Na sobotę przedstawienie wazy takie bilety są rozdajone — sprzedaż biletów na niedzielę już się rozpoczęła.

— Wieczór autorstwa Stęfa i Grabieńskiego

zapowiada się niezwykle interesująco. Słowo wsporne na temat twórczości oryginalnego nowelisty i dramaturga wypowie Józef Jędrzej, poczem nastąpi recytacja utworów Grabieńskiego przez Henryka Barwińskiego. Publiczność pozna dwie niedrukowane jeszcze nowele Grabieńskiego z cyklu „Księga ognia”. Wieczór odbędzie się we wtorek 29. b. m., w sali Kasy na i Kola dla raco-artystycznego o godz. 7.30 wieczorem. Bilety wcześniej do nabycia w księgarni W. P. Połonieckiego.

Ruch wydawniczy.

Przewodnik operowy. W pierwszej połowie listopada b. r. opuściło prasę nowe i uzupełnione wydanie „Przewodnika operowego”, w którym autor — ceniony w najszerszych sferach jako wybitny znawca sztuki, prof. Lesław Jaworski — poluje miłośnikom muzyki, a specjalnie opery, treściwie i fachowo zestawione objaśnienia dotyczące genezy, układu kompozytorskiego i libretta najważniejszych dzieł z repertuaru operowego polskiego, włoskiego, francuskiego i niemieckiego. Książka ta, przyzdobiona przedmową dr. Juliusza Baltkiego, obejmuje tylko 240 stronice, a jednak mieści się w tym zwięzłym i znakomitym „cicerone” rodzaj encyklopedji nowoczesnej sztuki operowej; zbiór wiadomości cennych dla muzyków a nieodzownych dla tego odłamu publiczności, który pragnie zapoznać się dokładnie z tem lub owem dziełem operowym, a niemogąc oddawać się studjom fachowym, chce uniknąć niemilego zetknięcia się z taką „terra incognita”, jaką przedstawia opera, której afisz — prócz spisu działających osób — żadnych bliższych szczegółów podać nie może.

Znawca, meloman lub przeciętny laik znajdzie w tym „Przewodniku” wszystko co dotyczy danej opery (dzieło prof. Jaworskiego obejmuje około 100 oper, w tem 20 polskich) więc zarys biograficzny autora, daty historyczne, krytyczny rozbiór treści i kompozycji i wiele innych szczegółów nadzwyczajnie zajmujących, a umiejętnie podanych Wydawnictwa podobne do „Przewodnika operowego” znane są za granicą i istnieją od dawna w większych środowiskach życia i ruchu muzycznego; u nas brak takiego dzieła niejednokrotnie uczuwać się dawał. Nie ulega więc wątpliwości, że najszersze kręgi zwolenników muzyki i sztuki operowej powitają z prawdziwym zadowoleniem zjawienie się tego wykwintnego i praktycznego podręcznika na polkach księgarskich.

Dziurka od klucza.

(Wi) W świecie czarodziejów zdarzył się wielki ewenement i budzi powszechną sensację. Jeśli bowiem prawdą jest, co donosi organ mirazologiczny „Cudownik“, czeka sfery astralne grunowna zainana w systemie posugiwnia się dziurką od klucza do ucieczki. Do ychczas nie osiągnięte w owej dziedzinie pozam tądę za tarzałą, sięgającą czasów króla Cwieczka. Jaki taki, wymknął się pragnąc tak niezwyčajną drogę, musiał przy ras osowaniu specjalnych spo obów zredukować swą postać do zmniejszonej dymensji, iżby przemknęła się przez otwór dla klucza przeznaczony. Oczywiście, czekał go trud sciągnięcia po em dziurki napowróć do właściwych rozmiarów, no, i przywrócenia sobie po drugiej stronie drzwi, pierwotnych kształtów. Tak postępowali dotąd wszyscy czarodzieje, Twardowski go nie wyłączając.

Dopiero za dni naszych w jednym z czarnoksiężskiego fachu powstała myśl szukania nowych sposobów wymykania się dziurka od klucza. I oto — istne jego Kolumbo! — zaczął próbować, czy nie udałoby się dziurki rozszerzyć, zamiast siebie ścieśniać. Usiłowania jego podjęte w tym kierunku, wydały podobno rezultat nadzwyczaj pom słny. Wynalazca w momentach odpowiednich pod ruguje się już tyko nowowynalezioną przezem metodą.

Dotąd sensacyjny rewelacje „Cudownika“.

Czytając je, niepodobna oprzec się założenemu w stannieniu. My — poza granicami astralnych komonacjy stawieni z uczuciem zazdrości słyszeć musimy o tworach, które, jakby to było zjeść chleb z masłem o ją do rozporządzenia dziurkę od klucza, jako drogę uyciecia i tylko łamią sobie głowę nad sposobem jej użycia. Mój Boże, ileż to razy każdy z nas znajdował się w takim położeniu iż zmykał by dziurką od klucza nie j dnym, albo drugim sposobem, wymienionym przez „Cudownika“, lecz wogóle jakimś możliwym sposobem, tyle tylko uciec. Niebard o chlubać się adczy to o ludzkiej w różnych położeniach odwadze, dyskwalifikuje nawet wie e jej przykładów — ni sztuka bowiem wytrwać na plcu, gdy się wie z góry iż go niepodobna opuścić.

A takiemu Czarodziejowi dobrze: Czy go zaszkodzi niecierpliwy wierzwieli, czy niewy z rpany w swej elokwencji trapi-duch, czy społecznik sięgnący gwałtem na posiedzenie w sprawie zastąpienia łapek na myszy bardziej kulturalnymi aparatami, — taki Czarodziej patrzy tylko, gdzie dziurka od klucza i — buch, już go niema! Iieszce — co za zbereżni twol — zastanawia się, jak byloby wygodniej: czy siebie zwężyć, czy też dziurkę rozszerzyć!

— 00 —

W sprawie seminarjum gospodarczego w Snopkowie.

Jakieś dziwne stosunki zapanowały w Rzeczypospolitej w Państwie, w którym rolnictwo stanowi podwalinę wszelkiego życia w dosłownem tego słowa znaczeniu, boć rolnictwo jest najważniejszą gałęzią produkcji. Odzywa się głos w stolicy kraju, w Warszawie: „Ratujmy Szkołę główną gospodarstwa wiejskiego w Warszawie“, a wkrótce potem w bohaterkim Lwowie czytaliśmy inną odezwę: „W sprawie Seminarjum gospodarczego w Snopkowie“. Tę odezwę podpisał Kuratorja Snopkowa.

Obydwie odezwy były dla mnie zjawiskiem co najmniej dziwnem, obydwie były... bolesne, ostatnio wspomniana apelowała do ofiarności społeczeństwa, celem ratowania bytu Zakładu. Znam historię powstania Snopkowa, wiem bardzo dobrze, że obok paru zasłużonych jednostek, których nie chcę tu wymieniać, główną osobistością, dziełki której Zakład otwarto, była śp. Księżniczka Wanda Czartoryska. Ona to z całym poświęceniem swojego ja, dźwigała trud i w znacznej części koszt doprowadzenia tego Zakładu do otwarcia w tak ciężkich latach wojennych czyniła nadludzkie wysiłki i ponosiła znaczne ofiary materialne, by go przy życiu utrzymać.

Z chwila, gdy zgłosiło to ofiarne serce, powstały nowe trudności, chwilowo przez Towarzystwo gospodarskie załagodzone. Nie wchodząc w szczegóły, stwierdzam, że Zakład Snopkowski został obecnie uruchomiony, dzięki ofiarności kilkunastu obywateli Małopolski i że pod wpływem odezwy Kuratorji Snopkowa złożyli po 100.000 mk. pp.: Agonowicz Antoni, hr. Gołuchowski Agenor, hr. Lanckoroński Antoni, hr. Badeni Stanisław 200.000 mk. Inni ofiarodawcy, mniejszymi kwotami od 5.000—20.000 mk., złożyli około 150.000 mk., nadto zaofiarowano w naturze zboża wartości mniej więcej 350.000 mk., czyli że kwesta przyniosła poważną kwotę około miliona mk.

Towarz. gospodarczego Wykształcenia Kobię, zdobywszy powyższe fundusze uruchomiło Zakład Snopkowski! Jest też w Zakładzie na roku pierwszym 24, na drugim 11 uczennic.

Kierunek naukowy Zakładu spoczywa w rękach prof. dra K. Malsburga; prelegantami są: prof. A. Karpiński, dr. Progułski, dr. Dudziński, dr. Schönnett, ks. dr. Szydelski, dr. Saloni i dr.

Martleb, prócz sił fachowych do przedmiotów ściśle gospodarskich.

Zakład posiada wprost bajeczne warunki higieniczne, obszerny gmach szkolny, a zarazem mieszkanie dla internistek, centralne ogrzewanie, wodociąg elektryczne oświetlenie, również stację telefoniczną. Wojnę światową przetrwał szczęśliwie, większe straty poniósł w czasie ostrzelania Lwowa przez Ukraińców; kilka granatów i mnóstwo strzałów karabinowych upstrzyło fasadę gmachu, a że był długo na linii boiowej, łatwo więc uprzytomnić sobie poważne straty w urządzeniu wewnętrznym Zakładu itd. Jakiś czas znoszono tam i opatrywano rannych, był więc Zakład częściowo i z personelem na usługach Czerwonego Krzyża. W czasie najazdu bolszewickiego ponownie służył za podstawę operacyjną dla wojska.

Zasłużona placówka kultury rolnej, no tych wszystkich przejściach, stanęła przed dylematem, „być albo nie być!“ Boć ofiarności kilkunastu obywateli uratowała doraźnie Zakład, ale na taką ofiarności nie można przecież stale liczyć i nawet nie powinno się opierać na niej bytu Zakładu! — Kto przeto ma tu dopomódz? Dla kogo Zakład kształci siły nauczycielskie? Oto pytania, na które z łatwością znaleźć odpowiedź.

Zakład Snopkowski dał już około 100 egzaminowanych kandydatek, z których większość pracuje w charakterze kierowniczek i nauczycielek w kobiecych szkołach gospodarczych. A więc zainteresowane jest tu przede wszystkim Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr państwowych. I to Ministerstwo, dało w b. r. pełne utrzymanie dla 4-ch uczennic, a w połowie dla 7-miu. Ministerstwo Rolnictwa, po zwiedzeniu Zakładu przez swego delegata, uznało Zakład za wzorowy (tak przynajmniej mi opowiedziano). I mimo tej opinii, nie daje poza tem nic więcej.

Podobnie i Ministerstwo Wyznań Relig. i Ośw. Publ. tylko znikomą małą kwotą zasiliło Zakład Snopkowski w b. r.

Tak dalej być nie może i być nie powinno! Niechże zjedzie komisja mieszana na miejsce, niech rozpatrzy warunki bytu Zakładu Snopkowskiego, jego program i całą organizację, niech wreszcie ustalą budżet Zakładu i byt jego.

Towarzystwo Gospodarczego wykształcenia Kobię oczekuje rozwłazania tego zagadnienia z niecierpliwością, a społeczeństwo polskie ma prawo domagać się, by byt Zakładu Snopkowskiego był zapewniony.

Dr. Stefan Pawlik.

Buy de Chantepleure.

90

W PRZESTWORZU.

Przełożyła z francuskiego

Marja z Dzieńszycyckich Komorowska.

(Ciąg dalszy)

Janka wzdrzgnęła się, potem dotknęła łagodnie skurczonych rąk.

— Nie trzeba płakać... ani mówić szalonych rzeczy... drogie maleństwo — rzekła. — Widzisz, zamiłki przed tobą o swoich projektach, dlatego właśnie, że się obawiał twoich łez i kobiecych twych nerwów... A jeżeli tak bedziesz rozpaczać dalej, to będą miała wyrzuty sumienia, że ci to wszystko, wbrew jego poleceniom, powiedziałam... i nie będę mogła dokończyć mówić ci to, z czem miałam sobie za obowiązek cię poznać...

— To prawda — szepnęła malutka Amy.

I powstrzymała się posłusznie od płaczu. Dla-wiona łkaniem, któremu nie pozwalała wybuchać, pytała całym wzrokiem, słuchała całą twarzyczką, a małe jej zębki wlewały się w jej wargi i miażdżyły je...

— Amy, otrzymałam wczoraj wieczór list od Wilhelma... Dam ci go zaraz do przeczytania... widzę, że stracił on zaufanie, i że czuje się zniechęcony i smutny... ogromnie smutny... a to napawa mnie bezgranicznym lekiem co do jutra...

— Przecież nie podejrzewasz, by...

— Nie, ach nigdy w życiu! Zdaje mi się nawet, Amy, że on pragnie tryumfu, ale że mu brak ra-

dosnej ufności, co je daje... i wiary tych, którzy bywają wybrańcami zwycięstwa...

Biedne rączęta kurczyły się bezcelowym i machinalnym ruchem ludzi, co nie są w stanie pomódz tym umiłowanym przez siebie nadewszystko.

— Czemu on taki smutny, Janko?... Co mogę uczynić, by nie dopuścić do tego lotu?... Widzisz, całkiem już przestałam płakać... Ale jak mogę na to poradzić?... Ach Janko, za nic nie chcę, żeby jechał...

Panna Libin patrzyła na swą małą przyjaciółkę, z łagodną, macierzyńską, omal, litością.

— Moja malutka Amy — rzekła poważnie — zajmujesz w sercu i w życiu Wilhelma tak wybitne miejsce... że wielki ból jego może jedynie pochodzić od ciebie... Ach! wiem że niema w tem ani cienia twej winy... Często się zdarza, że wówczas właśnie, kiedy się dwoje ludzi i kocha najgoręcej, sprawia jedno drugiemu bezwiednie calkiem, oczywiście, najcięższe zmartwienie... dlatego... że zrodziło się pomiędzy nimi jakieś nieporozumienie... A nawet tak inteligentny i tak dobry człowiek jak Wilhelm, nie zawsze umie czytać w sercu kobiecom, podobnem do twojego... i do wielu innych... Posłuchaj mnie tylko, droga malutka... W kopercie, którą mi oddano, znalazłam, oprócz swojego, także i drugi list list do ciebie... ale miałam polecenie wręczyć ci go tylko w razie wypadku... W nim znajdziesz zapewne tajemnicze cierpienia Wilhelma... bo list, pisany w obliczu śmierci bywa nietylko pożegnaniem... ale także okrzykiem szczerości!... Przeczytaj go... Oddaję ci go teraz... Bądź mężną, malutka Amy... Czytaj ten list, jak kobieta, nie zaś jak dziecko... A potem

natchnie cię Bóg... niechaj mi on wybaczy, jeżeli źle postąpiłam...

Mała Amy drżała, jak listek. Tak była biała, że bledłość jej równała się bieli pościeli... Rzekła z prostotą: „Dziękuję ci Janko“. Potem wzięła kopertę do ręki i nagle szybko, sobie właściwym ruchem przycisnęła ją do ust w tem miejscu, na którym Wilhelm napisał: „Dla Amy“.

Janka miała łzy w oczach.

— Zostawię ci, samą — szepnęła.

Mała Amy samą istotnie była... Ujrawszy pierwsze słowa listu, wydała stłumiony okrzyk w rodzaju łkania.

Czytała żarłocznie, namiętnie:

„Amy, miłości moja i skarbie Ty mój jedyny.

„Jeżeli ten list dojdzie rak Twoich, będzie to dowodem, że pomimo największych moich wysiłków, pomimo całej mojej energii i pełni dobrej mej woli — bo tu obowiązek jest formalny — uległem katastrofie... więc będziesz go czytać, płacząc, wiem o tem... Ukochana moja, piszę dla tego, by Ci nareszcie módz powiedzieć to, co stanowi dla mnie słodycz obecnej chwili, Kocham Cię i miluję do szaleństwa...

„Maleństwo moje najdroższe, żono moja, jeżeli otrzymasz ten list, będziemy rozdzieleni na zawsze, ale w tej chwili jeszcze żyję... Ach! żyję z intensywnością dziwną i przeboleśną. Żyję i Kocham Cię miłością odurzającą, jestem jakby szalony... Zdaje mi się, że Cię widzę, że jesteś blisko mnie całkiem bliżutko... Żyję jakby w halucynacji, w nieprzytomności... Niestety, może by Cię łaknąca Ciebie twarz moja wystraszyła, gdyby się pochyliła nad Tobą?

(Ciąg dalszy nastąpi).

OGŁOSZENIA.

EDYKTA W SPRAWIE UZNANIA ZA ZMARŁEGO.

T. IV. 81/20/11. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jakób Rudolf, nauczyciel w Hohenbach, powiat mielecki, powołany w czasie mobilizacji 1914 do służby wojskowej przy 9 pp. w Straju...

Tarnów dnia 28. sierpnia 1921. 11617 1-3 T. 225/21/2. Michał Baranyk syn Jana, urodzony w Kobyłowkach 27. maja 1885, żołnierz 35 pułku obrony krajowej austriackiej, brał udział w bitwie pod Przemysłem i został wzięty do niewoli rosyjskiej...

Czortków dnia 13. października 1921. 11633 1-2 T. 140/21/3. Józef Chudzikiewicz syn Michała i Anny urodzony i zamieszkały na P. zdmieściu dynowskim z chwilą ogłoszenia powszejszej mobilizacji odszedł do czynnej służby wojskowej, którą pełnił przy 18 p. p. armji austriackiej w twierdzy w Przemyslu...

Sanok, dnia 22. września 1921. 11495 T. 118/21/4 Edykt. Jan Samiło syn Józefa ur. 24 listopada 1900 w Sokołowie powiat Złoczów, r. 1918 wstąpił do wojska ukraińskiego, wraz z cofającym się wojskiem ukraińskim wyjechał na Ukrainę, gdzie w styczniu 1920 zmarł w wojskowym szpitalu w Winnicy...

Złoczów, dnia 13 października 1921. 11593 T. IV. 66/21/3. Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Wojciech Skiba syn Wojciecha i Agnieszki z Rusinów Skibów, urodzony w dniu 2. listopada 1874 r. w Białce powiecie nowotarskim, powołany do służby wojskowej w czasie wojny padł w sierpniu 1918 r. zabity jako żołnierz byłej armji austriackiej na froncie włoskim nad rzeką Isonzo...

skodawczynią, którego to wzięcia małżeńskiego obrońcą ustanawia się P. Dra Władysława Barbackiego adwokata w Nowym Sączu.

Sąd okręgowy, Oddział IV. Nowy Sącz dnia 11. sierpnia 1921. 11420 T. 261/21/3. Edykt. Jężej Olesków syn Ferdynanda i Jolany rolnik rz. kat. żonaty z Antoniną Kłosowską, ur. 29 kwietnia 1904, zam. w Brzozdowcach, służył w ostatniej wojnie jako żołnierz ukraiński w 1920 r. jako ochotnik przy 19 pp. wojsk polskich brał udział w walkach gdzie też dostał się do niewoli i szwedzkiej i wręczył do Czerwonej armji...

Brzeżany, dnia 29 października 1921. 11641 T. 267/21/3. Edykt. Hyć Kozak syn Dymitra ur. 3 maja 1887 w Chotajowie i tam zamieszkały powiat Radziechów w powołany do wojska austriackiego 35 pułku o r. kraj. brał udział w wojnie na froncie rosyjskim w sierpniu 1915 i wedle opowiadania świadka Dmytra Łajtuły miał zginąć wówczas w Karpatach...

Złoczów, dnia 7 października 1921. 11608 T. 184/21/4. Michał Wachuła po ilku urodzony w Jarowie starym 15 października 1889, w czasie ogólnej mobilizacji wstąpił do wojska i słuch o nim zaginął. Gdy wobec tego jest prawdopodobnym, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek i zarządkowski wachuła postępowanie celem udowodnienia jej śmierci i rozwiązania wzięcia małżeńskiego...

Przemysł, 28 września 1921. 11643 T. 472/20/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Olena Humeniuk urodzona Żółńca, urodzona w r. 1884 zamieszkała w Ostawiu białym Sp. Delatyn zabrana została 1916 roku przez obijące się wojska rosyjskie w głąb Rosji i od tego czasu nie ma o niej żadnej wiadomości. Gdy zachodzi ustawowe domniemanie śmierci tejże, wdraża się na prośbę Fedory Humeniuk postępowanie celem uznania za zmarłego zaginioną. Wiadomości o zaginionej należy udzielić Sądowi lub kuratorowi Michałowi Grewczukowi w Ostawiu białym...

Stanisławów, dnia 10. czerwca 1921. 11310 T. 577/20. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego Iwan Sworok syn Petra urodzony w r. 1882 zamieszkały w Tyśmienicy wyjechał w cze. wc. 1909 roku na robotę do P. i od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości. Gdy zachodzi ustawowe domniemanie śmierci tejże wdraża się na prośbę Pawła Sweraka postępowanie celem uznania za zmarłego. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi lub kuratorowi Józefowi Bacys w Tyśmienicy. Iwana Sworaka wzywa się by przed podpisaniem Sądem jawił się lub w inny sposób dał znać o swym życiu. Sąd na ponowną prośbę po dniu 30. maja 1922 wyda ostateczne orzeczenie.

Stanisławów, dnia 8. czerwca 1921. 11209 T. 69/21/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Krystyna z Koczurków Pawlisz z starej soli wniosła o uznanie jej męża Wasyła Pawlisza za zmarłego. Z zaprzysiężonych zeznań świadków Jana Basaraby i Jana Łazundy wynika, że Wasył Pawlisz jako żołnierz 20 p. obr. kraj. byłej armji austr. dnia 19/3 1915 w czasie wypadu z twierdzy przemyśkiej brał udział w bitwie podczas której prawdopodobnie zginął, gdyż od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości. W myśl ustawy z 31/3 1918 Nr. 128 Dzpp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Dr. Efromowi Robinschnowi w Starym Samborze wiadomości o powyższym wymienionym. Sąd tutajszy na ponowną prośbę po dniu 1. marca 1922 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sambor, dnia 17. czerwca 1921. 11659 T. 106/21/4. Bartłomiej Repich, zwany Sanocki, syn Jana i Julii z Lętowin, urodzony 18. sierpnia 1893, jako żołnierz w r. 9118 był na froncie włoskim i odtąd nie daje wiadomości. Gdy wobec tego jest prawdopodobnym, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Jana Repicha postępowanie celem udowodnienia jej śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby do pół roku od ogłoszenia w „Gazecie

Lwowskiej“ Sądowi albo Panu Dr. Mantłowi adwokatowi w Przemyslu, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym. Po upływie tego terminu na ponowną prośbę Sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział IX. Przemysł dnia 30. kwietnia 1921. 11440 T. 212/21/3. Mikołaj Szczur syn Pawła i Marii rolnik urodzony i zamieszkały w Krecowie przed 20 laty wyjechał za zarobkiem do Ameryki i od 15 lat nie daje o sobie znaku życia. Sąd okręgowy w Sanoku wzywa każdego, kto o życiu Mikołaja Szczura miał jakąkolwiek wiadomość, aby dał o tem znać Sądowi lub kuratorowi nieobecnemu adw. D. Ślącze w Sanoku w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia tego wezwania. Jeżeli w tym czasie Sąd nie otrzyma żadnej wiadomości o życiu Mikołaja Szczura uzna go na ponowny wniosek Katarzyny Szczur za zmarłego a jego małżeństwo z nim zawarte za rozwiązane. Kurator nie obecnego i obrońcę wzięcia małżeńskiego mianuje się p. adw. D. Śląc zę w Sanoku.

Sąd okręgowy Oddział IV. Sanok, dnia 4. października 1921. 11639 T. 156/21/3. Edykt. Bazyl Smal syn Jana urodzony 27. marca 1859 w Stefanowie powiat Radziechów i tam zamieszkały zabraw przez wojsko austriackie do kompanii szanieców koło Złoczewa w jesieni 1915 tam ciężko wskutek zaziębnienia zachorował. Od tej pory brak o nim wszelkich wiadomości. Gdy za em jest prawdopodobnym, że nieobecny zmarł wdraża się na prośbę Marii Smal postępowanie na uznanie Bizyliego Smala za zmarłego i małżeństwa z nim zawartego za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi adw. Epsteinowi w Złoczowie, którego zarazem ustanawia się obrońcą wzięcia małżeńskiego wiadomości o zaginionym. Gdyby Bazyl Smal żył ma on Sądowi donieść o swym życiu. Na ponowną prośbę po 6 miesiącach od dnia ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ Sąd ostatecznie rozstrzygnie powyższą prośbę.

Złoczów, dnia 11. października 1921. 11708 T. 149/21/3. Edykt. Mikołaj Lisiewicz s. Antona i Franciszki, rolnik gr. kat. zamieszkały w Kozowie, służył w ostatniej wojnie przy 20 pp. obr. kraj. brał udział w walkach w r. 1916, na froncie włoskim pod Gorycją, a wedle zaprzysiężonych zeznań świadka Swerlaka dnia 1. listopada 1916, trafiony kulą szrapnelową upadł na ziemię i od tego czasu niema o nim żadnej wiadomości. Na wniosek żony wdraża się postępowanie celem uznania go za zmarłego i wzywa się każdego kto by miał o nim wiadomość, a także jego samego, aby dał znać o tem Sądowi do 6 miesięcy od dnia ogłoszenia edyktu, tj. do dnia 1. kwietnia 1922. Po tym dniu Sąd sprawę orzeknie ostatecznie na wniosek ponowny.

Sąd okręgowy, Oddział IV. Brzeżany dnia 21. września 1921. 11295 T. 188/21/3. Edykt. Piotr Stelmach syn Iwana i Anny, rolnik gr. kat. żonaty z Paską Harasymów, ur. 19. czerwca 1886, zamieszkały w Buszcu, powołany w r. 1914 do 19 pp. obrony krajowej brał udział w walkach frontowych i od tego czasu niema o nim żadnej wiadomości. Na wniosek żony wdraża się postępowanie celem uznania go za zmarłego wzywając każdego kto by miał o nim wiadomość, a także jego samego, aby dał znać o tem Sądowi do 6 miesięcy od daty ogłoszenia edyktu, tj. do 15. kwietnia 1922 r. Po tym dniu Sąd sprawę orzeknie ostatecznie na wniosek ponowny.

Sąd okręgowy, Oddział IV. Brzeżany dnia 26. września 1921. 11296 T. 185/21/3. Edykt. Jurko Hładij syn Jurka i Marii, rolnik gr. kat. żonaty z Ahają Lytwyniak, ur. 20. kwietnia 1882, zamieszkały w Bursztynie, służył w ostatniej wojnie austr. w 7. pułku ułanów, brał udział w bitwach na froncie rosyjskim w Karpatach, ostatnią wiadomość zapodał od siebie w sierpniu 1916 r. i od tego czasu niema o nim żadnej wiadomości. Na wniosek żony wdraża się postępowanie celem uznania go za zmarłego i rozwiązania małżeństwa, wzywając każdego kto by miał o nim wiadomość, a także jego samego, aby dał znać o tem Sądowi lub obrońcy wzięcia małżeńskiego adw. Dr. Naglerowi w Brzeżanach do 6 miesięcy od dnia ogłoszenia edyktu, tj. do 15. kwietnia 1922 r. Po tym dniu Sąd sprawę orzeknie ostatecznie na wniosek ponowny.

Sąd okręgowy, Oddział IV. Brzeżany dnia 26. września 1921. 11297 T. V. 205/21/3. Walenty Górski, urodzony w 1855 roku w Ulanowie, syn Sebastjana i Józery, wyemigrował w roku 1883 w świat i dotąd niema o nim żadnej wiadomości. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z par. 24 l. 3 u. c. wdraża się na prośbę Sabiny Górskiej postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego. Wydaje się ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi o powyższym wymienionym. Walentego Górskiego wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się, lub w inny sposób uwiadomił o swym życiu. Sąd tutajszy na ponowną prośbę po dniu 22. listopada 1922 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział V. Rzeszów dnia 22. października 1921. 11298 T. V. 154/21/3. Wojciech Musz, urodzony 1884 w Handlówce, syn Jana i Marianny, powołany ogólna mobilizacją do służby wojskowej w sierpniu 1914 przydzielony do trenu w Krakowie wyjechał z trenem na front rosyjski i tamże pełnił służbę do końca 1915 roku, lub na początku 1916 roku, następnie przydzielony został do 90 pułku piechoty, którego kadra była stacjonowana w Szymbatycy na Węgrzech, a stąd po 2 miesięcznym kursie w szkole podoficerów na

szedł z 90 pułkiem piechoty 4 kompanią na front włoski, gdzie pozostawał do jesieni 1916 roku, a następnie ze swą kompanią przeniesiony został na front rumuński, w grudniu 1917 odejść został do szpitala i oddał ślad za nim zaginął. Czy zatem przyjęcie należało, że zachodzi ustawowe domniemanie z par. 11 ust. 2 z 31/3 1918 Nr. 129 Dzpp. wadziła się na prośbę Marii Muszowej postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego, a jego małżeństwa za rozwiązane. Wydała się ogólne wezwanie, aby zgłosił się do Sądów lub adw. Dr. Edwardowi Leckerowi w Rzeszowie, którego ustanawia się obrońcą związku małżeńskiego, władności o powyższe wymienionym. Wojciecha Masza wystawił się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się, lub w inny sposób zwiadomił o swoim przyjeździe, lub na ponowną prośbę po dniu 10. maja 1922 przyszedzenie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Rzeszów dnia 10. października 1921. 11299

ROZMAITE OBWIESZCZENIA.

C. XV. 466/21/1. Edykt. Przeciw Psacłemu Wang, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do Sądu powiatowego w Drohobyczu przez 1) Towarzystwo akcyjne rafinerii olejów mineralnych w Borysławiu; 2) Dra Wilhelm Rosenberga adw. we Lwowie, Brajerowska 4, pozew o wykreślenie różnych ciężarów z whl. 1193 gm. kat. Borysław. Na podstawie pozwu wyznaczono audjencję na dzień 1. grudnia 1921 godzina 10 przed południem przy Sądzie lutejszym: biuro Nr. 78. Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się Pana Dra Izidora Schneidera adwokata w Drohobyczu kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie pozwanego w rzeczonych sprawach na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w Sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział XV.
Drohobycz dnia 18. listopada 1921. 11767

C. IX. 559/21/1. Edykt. Strona powodowa Towarzystwo akc. rafinerii olejów mineralnych w Borysławiu i 2) Dra Wilhelm Rosenberga adw. we Lwowie, Brajerowska 4 wniosła skargę przeciw stronie pozwanej Kazimierzy Kasprowicz o wykreślenie pretensji pozwanej w kwocie 6.000 K., 4.000 i 300 K. z pułk. ze stanu biernego realności whl. 25 ks. gr. gm. kat. Borysław i innych realności do L. czynu. C. IX. 559/21. Audjencja do ustnej rozprawy została wyznaczona na 1. grudnia 1921 godz. 10 przedpoł. w tym Sądzie biuro Nr. 78 sala rozpraw. Ponieważ miejsce pobytu strony pozwanej jest nieznane, ustanawia się Dra Leona Altera adwokata w Drohobyczu kuratorem, który ją będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika.

Sąd powiatowy, Oddział IX.
Drohobycz dnia 18. listopada 1921. 11768

C. II. 457/21. Edykt. Przeciw niewiadomym z miejsca pobytu Zofii z Ciepłych Pich i Pajzcie Ciepłej wniesiono pozew przez Iwana Ciepłego po Michale o uznanie własności rozporządzenia ostatniej woli śp. Michała Ciepłego. Na podstawie tego pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 29. listopada 1921 godz. 8 rano w Sądzie tuż, biuro Nr. 2. Kuratorem nieznanym ustanowiono P. adw. Dra Schiffa.

Sąd powiatowy, Oddział II.
Rymanów dnia 18. listopada 1921. 11769

C. III. 543/21/2. Edykt. Przeciw Józeowi Krupa, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do Sądu powiatowego w Przemyślu przez Natalię Krupa pozew o uznanie praw spadkowych po s. p. Franciszku Krupie. Na podstawie tego pozwu prowadzi się proces w tut. Sądzie. Celem strzeżenia praw nieobecnego pozwanego ustanawia się Pana Jana Krupa, urzędnika kolejowego w Przemyślu kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie pozwanego w rzeczonych sprawach na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w Sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział III.
Przemyśl dnia 31. października 1921. 11559

C. XII. 131/21. Edykt. Strona powodowa Michał i Mikołaj Szypałowski wniosła skargę przeciw stronie pozwanej Michałowi Modryckiemu o zniesienie współwłasności realności do L. czynu. C. XII. 131/21. Audjencja do ustnej rozprawy została wyznaczona na 17. listopada 1921 godz. 9 przedpoł. w tym Sądzie biuro Nr. 73 sala rozpraw. Ponieważ miejsce pobytu strony pozwanej jest nieznane, ustanawia się adw. Dra Eljasza Winnickiego w Drohobyczu kuratorem, który ją będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika.

Sąd powiatowy, Oddział XII.
Drohobycz dnia 28. października 1921. 11564

C. g. I. b. 353/21/1. W sporze Franciszka Przewirskiego przeciw nieznanemu z miejsca pobytu Jakłowi Matowanemu o 36.000 Mkp. ustanawia się kuratorem pozwanego dra Widraka, adwokata w Czortkowie na czas, póki pozwany sam sporu nie obejmie.

Rozprawa dnia 12. grudnia 1921 godz. 9 rano.
Sąd okręgowy, Oddział I.
Czortków dnia 3. listopada 1921. 11614

Vr. 5052/19/23. Tusadowni: prawomocnym wyrokiem z dnia 18. maja 1921 Vr. 5052/19/17 zostali skazani: 1) Mikołaj Ponczko, syn Tymoteusza lat 33, religii grecko-katol., żonaty, rolnik, zamieszkały we Lwowie przy ul. Janowskiej Nr. 59. 2) Dymitr Lasiejski,

syn Teodora, lat 33, religii grecko-katol., żonaty, zastępca fabryki „Len”, zamieszkały we Lwowie przy ul. Cinińskiej Nr. 4, a to ad 1) 2) za pasek tytoniowy na karę ścisłego i obostrzonego aresztu po 14 dni i grzywnę po 2.500 Mkp.

Sąd okręgowy karny, O. VI I.
Lwów dnia 17. listopada 1921. 11624

SPADKI.

A. 839/19. Wezwanie. Leopold Żelazny z Boryni zmarł 14. listopada 1918 nie pozostawiając ostatniego rozporządzenia. Sądowi nie wiadomo, czy pozostali spadkobiercy ustanowią panią Nastunię Tiermag kuratorką spadku. Kto zatem zgłosi rozczenia do spadku, wnień o tem donieść temu Sądowi w ciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego i wykazać swe prawa do spadku. Po upływie tego czasu będzie spadek wydany tym osobom, które wykazały swe prawa.

Sąd powiatowy, Oddział IV.
Borynia 30. maja 1921. 11639 I-3

AMORTYZACJE.

T. 232/21/4. Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego. Na wniosek Kalmana Löwenthala, urzędnika bankowego w Drohobyczu ul. Podwale 4 wdraża się postępowanie celem amortyzacji następującej rzekomo u wnioskodawcy skradzionej książeczki wkładowej Wiedeńskiego Banku Związkowego ekspozytury w Drohobyczu Nr. 22, na imię Kalmana Löwenthala wystawionej i na kwotę 13.544 Mkp. 59 fen. opiewającej. Posiadacz powyższej książeczki wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu jednego roku w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasuokresu za nieistniejącą uznana zostanie.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Sambor dnia 8. sierpnia 1921. 11687 I-3

LICYTACJE.

E. 45/21/11. Dnia 21. grudnia 1921 godzina 10 rano odbędzie się w poipisanym Sądzie biuro Nr. 7 licytacja 3/4 części whl. 65 i 471 cała whl. 383 1/2 whl. 425, 479 i 546 ks. gr. gm. Posada jaślińska. Wartość szacunkowa 32.709 Mkp. najniższa oferta 21.800 Mkp. Warunki licytacyjne przejrzeć można w godzinach urzędowych biuro Nr. 3.

Sąd powiatowy, Oddział IV.
Rymanów dnia 31. października 1921. 11615 I-3

KURATELE.

P. 404/16/16. Ogłoszenie uchylenia pozbawienia własnowolności. Ts. uchwała P. 120/16, którą Joachim Kłoczek, rolnik z Niewodnej, z powodu marnotrawstwa pozbawiony został własnowolności, została uchylona.

Sąd powiatowy, Oddział I.
Frysztak dnia 31. października 1921. 11499

L. 7/20. Ogłoszenie pozbawienia własnowolności. Benedykt Wójcik lat 25 z Grzechyni Nd. 214 syn Jana i Katarzyny pozbawiony został całkowicie własnowolności z powodu choroby umysłowej. Kuratorką ustanowiono jego matkę Katarzynę Wójcikową w Grzechyni Nd. 214.

Sąd powiatowy, Oddział I.
Maków dnia 17. października 1921. 11568

P. 115/3. Zniesienie zawieszzonej kurateli. Zawieszoną nad Fediem Jaworskim z Horozany małej kurateli z powodu marnotrawstwa uchyla się.

Sąd powiatowy, Oddział II.
Komarno dnia 12. maja 1921. 11566

P. 132/21/6. Ogłoszenie pozbawienia własnowolności. Uchwała Sądu powiatowego w Komarnie z 7. stycznia 1921 lcz. L. 4/20/3, pozbawiono całkowicie własnowolności Annę z Muzyków Kornaga zamieszkałą w Tuligłowach, a to z powodu choroby umysłowej. Kuratorem ustanowiono męża Michała Kornagę z Tuligłow.

Sąd powiatowy, Oddział II.
Komarno dnia 4. lipca 1921. 11567

P. XVI. 185/21/6. Edykt. Sąd powiatowy w Drohobyczu uznaje Chaję Mühlrad false Wegnera jako całkowicie pozbawioną własnowolności. Kuratorem jej ustanawia się Munischa Wagnanna z Drohobycza.

Oddział powiatowy, Oddział XVI.
Drohobycz dnia 15. maja 1921. 11667

Wskazanie. Strugarki, Heblar i Grzyzki, Wiertarki, Motory, Lokomobile, Pompy, Wodociągowa, poleca „PILOT”. Lwów, Batorego 4. Wskazanie młynarskie, Wale, Kaszry, Gazy, Turbiny, Transmisje, Lokomobile, Motory, Pompy, poleca „PILOT”. Lwów, Batorego 4.

Wskazanie osob w w do bym stanie czynniki d rzedania. „PILOT”. Lwów Batorego 4. 11266

WYROKI PRAOWE.

Pr. 441/21. W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej! Sąd okręgowy karny we Lwowie orzekł na wniosek Prokuratury przy tymże Sądzie, że treść czasopisma „Gazeta Wieczorna” Nr. 6135 z dnia 19. listopada 1921 w artykule pod tytułem: „Echa świętojańskiego kongresu nkr-bolszewickiego” od słów „wynajeto osobne” do słów „go do domu” zawiera znamiona występku z art. VII. noweli z 17/12 1862 L. 8 Dzpp. z roku 1863 uznal dokonana w dniu 18. listopada 1921 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myśl par. 493 pk. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Sąd okręgowy karny.
Lwów dnia 21. listopada 1921. 11623

Pr. 439/21. W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej! Sąd okręgowy karny we Lwowie orzekł na wniosek Prokuratury przy tymże Sądzie, że treść czasopisma „Gazety Codziennej” Nr. 4303 z dnia 16. listopada 1921 w artykule pod tytułem: „Akcja bolszewicka przeciw Naczelnikowi Państwa” od: „Rząd czerwony” do słów: „I Wowka” zawiera znamiona z art. VII. noweli z 17/12 1862 L. 8 Dzpp. z r. 1863 uznal dokonana w dniu 15. listopada 1921 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu — i wydał w myśl par. 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Sąd okręgowy karny.
Lwów dnia 17. listopada 1921. 11622

FIRMY.

Firm. 62/21. Oddz. B. I. 4. Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym spółek. Do rejestru Oddział B. należy wciągnąć co następuje: Siedziba firmy: Warszawa. Brzmienie firmy: Bank dla handlu i przemysłu w Warszawie Oddział w Drohobyczu. Zakład filjalny Drohobycz. Pełnomocnictwo udzielone Dr. Kazimierzowi Krechowickiemu i Stefanowi Ferenczowi do zastępowania i podpisywania firmy odwołuje się. Dzień wpisu 2. sierpnia 1921.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Sambor dnia 2. sierpnia 1921. 11526

Firm. 101/21 C. 38. Wpis spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Wpisano do rejestru dnia dzisiejszego: Siedziba firmy: Biała. Brzmienie firmy: a) po polsku „A. Hillmann i Ska, tkalnia mechaniczna, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”; b) po niemiecku: „A. Hillmann Co. mechanische Weberei, Gesellschaft mit beschränkter Haftung”. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest według artykułu 4-go kontraktu wyrób mechaniczny chustek i wstążek. Kontrakt Spółki zawarty został dnia 11. maja 1921 do Lr. 4873. Kapitał zakładowy Spółki wynosi 200.000 Mkp. w gotówce, który już w całości przez spółników wpłacony został. Zawadowcami spółki są w kontrakcie spółki zamianowani spółnicy: Alter Hillmann i Dawid Vogel, fabrykańcy w Kosowie. Uprawnieni do zastępstwa i podpisywania spółki są obaj zawiadowcy samodzielnie uprawnieni. Podpis firmy: Każdy zawiadowca podpisywać będzie firmę Spółki w ten sposób, że pod wydrukowaną przez kogokolwiek wypisaną lub stampilią wyciśniętą osnową firmy Spółki umieści własnoręczny swój podpis. Ogłoszenia ze strony Spółki następująca wedle artykułu 9-go kontraktu Spółki za pomocą pism poleconych.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.
Wadowice dnia 14. lipca 1921. 11723 I-3

Firm. 117/21. C. I. 11. Wykreślenie firmy. Z rejestru Oddział C. należy wykreślić: Siedziba firmy: Wiedeń filja w Drohobyczu. Brzmienie firmy: Towarzystwo handlowo-naftowe z ogr. por. po niemiecku Petroleum Handels-Gesellschaft mit beschr. Haftung. Skutkiem zwinienia stanowiska ruchu w Drohobyczu. Dzień wpisu: 6. lipca 1921.

Sąd okręgowy, Oddział II.
Sambor dnia 6. lipca 1921. 11682

Firm. 87/21. Stow. Wpis spółdzielni Nr. 1. Należy wpisać do rejestru spółdzielni. Siedziba stowarzyszenia: Drohobycz. Brzmienie firmy: Składnica Kółek rolniczych w Drohobyczu, Stowarzyszenie spółdzielcze z ograniczoną odpowiedzialnością. Przedmiot przedsiębiorstwa jest podniesienie gospodarstwa swych członków: a) przez wspólne nabywanie artykułów, potrzebnych im do prowadzenia gospodarstwa domowego i rolnego i dostarczenie ich w sposób hurtowny skleponi Kółek rolniczych i innym drobnym sklepom lub sposobem drobiazgowej sprzedaży przez własne sklepy i oddziały; b) przez wspólne spieniężanie produktów rolnych członków; c) przez produkowanie na wspólny rachunek artykułów gospodarstwa domowego i rolnego. Wysokość udziału jednego członka wynosi 100 Mk.

ODCISKI i **„KLAWIOL”**
Wrodawki i skory zgrubiala na podszwach b zpowrotnie bez bolu usuwa
wyrób farmac. labo. „Ap. KOWALSKI” w Warszawie, ul. Miodowa 1.
Sprzedają wszystkie apteki i składy apieczne.
Hurtowna sprzedaż: Przedstawicielstwo we Lwowie i Wschodnia Małopolska P. „OZON”. Hurtownia Materiałów Aptecznych, Lwów, ul. Kozłajka 1. 8 również hurtowo do nabycia: P. Mikolajch i Ska i Apt. Związk. Wytw. H. Hill Firm.

który winien być przy wstąpieniu do Stowarzyszenia wypłacony przynajmniej w połowie. Jeden członek może mieć więcej udziałów, które winne być wpłacone w całości w ciągu roku od daty przyjęcia deklaracji przez Dyрекcję. Na Walnem Zgromadzeniu członków odbytem dnia 15. sierpnia 1920 wybrano pp. Józefa Zarembe, Michała Cichlika i Józefa Piszczelkę dyrektorami, zaś p. Ignacego Lobosa zastępcą dyrektora. Czas trwania spółdzielni jest nieograniczony. Piśmo przeznaczone do ogłoszeń jest: „Przewodnik Kółek rolniczych” względnie czasopismo stanowiące organ Małopolskiego Towarzystwa rolniczego. Rok obrachunkowy liczy się od 1. stycznia do 31. grudnia. Dyrekcja składa się z 3 dyrektorów i z 2 lub 3 zastępców dyrektorów. Imieniem spółdzielni podpisują ważne

dwaj członkowie Dyrekcji. Ograniczenia uprawnień zarządu 1) przewidziane ustawą, 2) czynienie darowizn z majątku Stowarzyszenia i 3) przystąpienie do Spółki i Stowarzyszenia z odpowiedzialnością przewyższającą połowę kapitału udziałowego Stowarzyszenia. Zastępcy członków dyrekcji pełnią obowiązki członków

dyrekcji w razie przeszkody dyrektorów na polecenie Rady Nadzorczej. Przepisy o likwidacji zgodne z ustawą. Data wpisu 18. kwietnia 1921.
Sąd okręgowy, Oddział V.
Sambor dnia 18. kwietnia 1921.

11692

Reklama,
dzwignią
handlu

Bandaże raptrowe. Opa-
ski brzuszne dla pan.
Owijacze i pochoczny gu-
mowe na żyłki. Prosto-
trzymače. Moczniki gumo-
we na dzień i do łózka itd.
Katalogi gratis.
L. POLACZEK, Sambor 42.

Piece! Piece!

„METEOR”

pokoju, nieustannie żarzące.
Wielki wybór, tanio polca

A. M. Kierski, Ska z ogr. odp.
Lwów, ulica Kopernika I, 4., Lwów.

Zarząd żupy solnej

w Wieliczce sprzeda auto osobowe

„Mercedes” o sile 45 HP.

wymagające większej naprawy.

Oferty na kupno wnosć należy do

5. grudnia b. r.

na ręce Zarządu żupy, który na żądanie udzieli bliższych wyjaśnień.

I-sze Walne Zgromadzenie Spółki Akcyjnej „OKOS”

Związkowe Zakłady Przemysłu i Budownictwa Drzewnego we Lwowie

odbędzie się w sobotę dnia 19. grudnia 1921 r. o godz. 11-tej przedpołudniem w sali Polskiego Banku Przemysłowego we Lwowie (ul. Trzeciego Maja 9) z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
- 2) Sprawozdanie Rady Zawiadawczej z czynności za rok 1921/21.
- 3) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej i wnioski na udzielenie absolutorjum Radzie Zawiadawczej.
- 4) Powzięcie uchwały co do rozdziału czystego zysku.
- 5) Powzięcie uchwały co do kupna nieruchomości (§ 21 ust 2 statutu).
- 6) Zmiana statutu a mianowicie: § 1 (upoważnienie do podpisywania firmy Spółki przez dwóch prokuratorystów, (§ 8) uwidocznienie w statucie przeprowadzonego już powiększenia kapitału akcyjnego do wysokości 150,000,000 Mp.).
- 7) Wybór trzech członków Komisji Rewizyjnej i dwóch zastępców.
- 8) Ustanowienie rocznego wynagrodzenia dla członków Komitetu Wykonawczego i dla członków Komisji Rewizyjnej (§ 21 ust. 6 statutu).
- 9) Wnioski.

P. T. Akcjonariusze mający zamiar wziąć udział w Walnem Zgromadzeniu i wykonać przysługujące im prawa głosowania, winni złożyć swoje akcje najpóźniej na 8 dni przed Walnem Zgromadzeniem w kasie Spółki (Lwów, 3-go Maja 11) lub w kasach: Polskiego Banku Przemysłowego, Ziemskiego Banku Kredytowego i Polskiego Banku Krajowego we Lwowie, gdzie otrzymają odnośne legitymacje. Główny Walne Zgromadzenie było nieradne do powzięcia uchwał, odbędzie się dnia 19. grudnia 1921 r. o godz. 11-tej przedpoł. w tem samym miejscu ponownie Walne Zgromadzenie, które bez względu na wysokość reprezentowanego kapitału stanowić będzie we wszystkich sprawach umieszczonych na porządku dziennym I-szego Walnego Zgromadzenia.

Wyciąg ze statutu: § 14. Posiadanie 10 akcji nadaje prawo do jednego głosu na Walnem Zgromadzeniu. Prawo głosowania na Walnem Zgromadzeniu może być wykonywane przez każdego akcjonariusza także i przez pełnomocnika bez względu na to, czy ten akcjonariuszem lub nie.

§ 22. Wszystkie uchwały, zastrzeżone Walnemu Zgromadzeniu zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości głosów wniosek uważa się za odrzucony. Do powzięcia uchwały w przedmiotach wymienionych w § 21 ust. 1, 7, 9 jest koniecznym, by co-najmniej połowa emitowanego kapitału akcyjnego na Walnem Zgromadzeniu była reprezentowana i na wniosek się zgodziła.

11770

POLSKIE TOWARZYSTWO HANDLOWE S. A. w Krakowie

Podwyższenie kapitału akcyjnego z kwoty

Mp. 100,100.000.. na Mp. 150,150.000..

Postanowieniem Ministrów Przemysłu i Handlu, oraz Skarbu z dnia 7 listopada 1921 Sp. O. 1826 upoważnioną została Rada Nadzorcza Polskiego Towarzystwa Handlowego S. A. do

podwyższenia kapitału zakładowego o Mp. 50,050.000

drogą nowej V. emisji 357.500 sztuk akcji na okaziciela opiewających, wartości nominalnej Mp. 140 — każda, na tych warunkach, że 143 000 sztuk przyznano tytułem prawa poboru właścicielom akcji wszystkich poprzednich emisji, a to w stosunku jednej akcji nowej na pięć akcji starych, a 214.500 sztuk zostanie przydzielonych nowym akcjonariuszom.

Na tej podstawie rozpisuje się niniejszem Subskrypcję dla wykonania prawa poboru na następujących warunkach:

1. Akcjonariusze dawni, posiadający akcje I, II, III. i IV. emisji chcący wykonać prawo poboru — a to za 5 akcji dawnych emisji i nowa akcja V. emisji — mają w poniżej oznaczonym terminie przedłożyć swoje dawne akcje, bez arkuszy kuponowych, względnie tymczasowe świadectwa. Akcje te będą im natychmiast zwrócone po uwidocznieniu wykonania prawa poboru. Termin wykonania prawa poboru ustala się na sześć tygodni od dnia rozpisania niniejszej subskrypcji tj. najpóźniej do dnia 7. stycznia 1922 r.

2. Kurs nowych akcji V. emisji dla akcjonariuszy wykonujących prawo poboru Mp. 500 za sztukę zaś dla nowych subskrybentów Mp. 700.

3. Cena kupna ma być złożona w całości wraz z 5% odsetkami od tejże, od dnia 1. lipca 1921 do dnia złożenia.

4. Nowe akcje uczestniczą w zyskach Spółki od dnia 1. lipca 1921 i wydane zostaną po sporządzeniu sztuk za zwrotem tymczasowych świadectw oraz potwierdzeń kasowych na uiszczoną wpłatę.

5. Repartycję nowych akcji nie objętych przez dotychczasowych akcjonariuszy z tytułu wykonanego prawa poboru przeprowadzi Dyrekcja według swego uznania w najkrótszym czasie po zamknięciu subskrypcji.

6. Na wypadek nieprzyznania nowych akcji wróci Towarzystwo wpłacone kwoty wraz z 5% odsetek obliczonymi od dnia wpłaty do dnia zwrotu.

Zgłoszenia na akcje przyjmują do dnia 7. stycznia 1922.

W KRAKOWIE: Polskie Towarzystwo Handlowe, S. A.: Zarząd Główny, ul. Sławkowska 1.

W WARSZAWIE: Polskie Towarzystwo Handlowe, S. A.: Oddział Warszawa, ul. Świętokrzyska 27. II. p.

WE LWOWIE: Polskie Towarzystwo Handlowe, S. A.: Oddział we Lwowie, ul. Kollataja 8.

W GDAŃSKU: Polskie Towarzystwo Handlowe, S. A.: Oddział w Gdańsku, Hundegasse 46.